

— — — Aga meie piame ennast siin lühikeseks aegs Westergrund'i kirikumõisa poole pöörama ja vaatama, mis ruuge Sofie seal teeb. Meie leiame teda, kuna wanemad lõune peale puhkawad, omas tuakeses istuma ja kirjutama. Imelikult pikkamest läheb see töö edasi; raskest liigub sulg noore neiu muidu nii wirkus käes ja kirjutamise juures lehwib jälle see kelmlil naeretus tema mottade peal, mis waest Büchner'it pea kõigist tema julgusest paljaks rõõwinud oleks. Oma õigust tarwitates, vaatame meie selle peale, mida Sofie kirjutab ja saame pea aru, miks see töö nii pikkamest sigib: see on nimeta kiri petiskäekirjaga, mis „kiriku-tüttele“ nii palju waewa teeb. Kirjas seisab aga:

„Auustatud Herra! Kui mina Teid ka näu poolest ei tunne, wõtan mina siiski Teist elawat osa — miks, see saab Teile ehk edaspidi selgeks. Mina olen üks wana-eit, mina rõõmustan ennast aga nooruse üle, wõtan hea meelega osa kõigist, mis noorte külge pundub ja aitan neid, nii palju kui wõin. Ka Teile tahaksin mina Teile eesmärgi kätte-saamiseks abiks olla ja olen sellepärast walmis aitama, et Teile sellega kokku jaate, leda Teile nii suure hoolega otsite. Rust mina nüüd seda asja tean, see wõib Teile esiteks ükslõik olla; wanad naesed teadwad aga wahest rohkem kui arwatakse.

Mäituseks, et see see õige on, kellest räägin, panen siin tema loomust illes: Wanudus 20 kuni 21 aastat; kasu: pilt ja sirge; juuksed: mustad ja rohked; silmad: mustad ja elawad; iseäralised tundemärgid: väga walge ja õitsew nägu. — Mina arwan, et see kokku läheb. Kui Teile illa weel oma neia-eeskoju näha tahate, siis minge tulewal Pühapäawal oma preili õega Westergrund'i kirikuõpetaja wõrusele, muidugi pärast lõunat; lutsutud olete Teile juba ja saate lahkest wasta wõtetud. See, leda otsite, on Sofie Hausmann'iga väga sõbrustatud ja elab seal õige ligidal, on ennamiist igal Pühapäawal Westergrund'is ja saab ka tulewal Pühapäawal seal olema, kuidas mina selgeste tean. See ei ole aga mitte üks „kiriku-tütar“ siit ümbertkandude, kuidas Teile nii kindlast arwate, waid wõeras ühest kaugemast maakonnast ja elab kui koolitaja mõisaperemehe Morbachi juures Oberwald'is, Westergrund'i ligidal. Sellega arwan Teile juhatusels küll teinud olema ja soowin Teile südamest õnne. Wabandage minu halwa kirja; pojälapsed on minu prilli ära lautanud ja ilma sellela ei taha kirjutamine enam heaste lorda minna.“

„Üks aitaja häbas.“

P. S. „Ehk tahaksite ka teada, mis selle nimi on, leda otsite? — Frieda Sterner.“